

være det væsentligste Diemed, naar det blot er et Diemed ved Siden af det andet. Jeg maa bemærke, at Forslagene under Nr. 9 og 10 i Realiteten ere saaledes, at Forslaget under Nr. 10 er det mest omfattende, medens Forslaget under Nr. 9 er det mindre omfattende. Ved Forslaget under Nr. 10 bliver Paragrafens Mening den samme med Undtagelse af, at det væsentligste Diemed forandres til, at Diemedet ogsaa er at beskytte gammel Jord, medens der ved Forslaget under Nr. 9, foruden at Diemedet er dobbelt, altsaa haade at beskytte ældre og ny Jord, tillige er den Indskrænkning, at det kun er denne Lovs Bestemmelser i de første 5 Paragrafer, som man søger udvidede til Diger, hvorved der tillige indvindes Jord fra Havet. — Det sidste Forslag, jeg har været med at stille, angaar § 21. Ligesom jeg ved 1ste Behandling hævdede, at naar Plakaten af 6te Juni 1848 siger, at Marker, Enge, Kjør o. s. v., kort sagt Landeindomme, kunne forlange Beskyttelse imod Stormfloden, ved at der træffes Diger over anden Mands Grund, saaledes paastaar jeg ogsaa, at de Udtyringsforetagender, der ere skete siden 1848, og hvorved der er skabt Marker, Ugre og Enge, ubetinget maa komme ind under Lovens Bogsstav og dens Land. Naar man altsaa ved denne Lov hæver Plakaten af 6te Juni 1848, gjør man det Modsatte af, hvad der var dette Lovforslags oprindelige Mening, thi denne var at bidrage til at beskytte de Egne, som lede stor Mønst ved Stormfloden den 13de November 1872. Vi kunne nu i disse Egne, naar Diger blive brudte, holde os til Plakaten af 6te Juni 1848, men hæver man den, stiller man de Egne, der ere Anledning til dette Lovudkast, værre, end de vare, før denne Lov kom ud. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale de omtalte 4 Endringsforslag.

Bojsen: I Genhold til de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte ved denne Sags 1ste Behandling, har jeg stillet et Endringsforslag under Nr. 2, som gaar ud paa at drage en Grændse for de Tilfælde, i hvilke en udvidet Expropriationsret skulde tilstedes for Tilveiebringelsen af Materiale til Digeanlæg. Denne Grændse har jeg, i Overensstemmelse med Opfattelsen af, hvad Almenvellet i saadanne Tilfælde maatte kræve, søgt at bestemme saaledes, at den udvidede Expropriationsret skulde tilstedes, naar der fra Statens eller Kommunens Side ydedes mindst en Krediedel af Omkostningerne ved de Arbejder, hvorom der er Tale. Hvorvidt denne Bestemmelse af en Krediedel som den Grændse, der skulde drages, kan skjønnes at være den rigtige, maa jeg naturligvis henstille; men det forekommer mig, at en Krediedel vilde være en passende Størrelse. — Det andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille, staar i Forbindelse med det Forslag, jeg nu omtalte; det er nemlig Forslaget under Nr. 8, som gaar ud paa, at der i

de Tilfælde, hvor der er ydet offentligt Bidrag til et saadant Digeanlæg, skal oprettes et Digelag under Amtsrådets Tilsyn. Medens dette ellers beror paa Interessenternes Ønske, skal der i det Tilfælde, at offentligt Bidrag er ydet, oprettes et Digelag, som skal være under Amtsrådets Tilsyn. Hvad jeg søger opnaaet haade ved dette og ved det andet Forslag, er, at det foreliggende Lovforslag ogsaa maa kunne finde Anvendelse, naar der bliver Spørgsmaal om — og det tror jeg, der paa adskillige Steder i Landet vil blive — at yde et mere eller mindre klæffeligt Bidrag fra det Offentliges Side til samme Digeanlæg til Bærn for vore Kyster. Der vil altsaa i saadanne Tilfælde ikke udkræves nye og særlige Lovbud, men Tilskudene ville uden videre kunne udredes ved Bevilling paa Finantsloven.

J. Madsen: I Genhold til mine Udtalelser ved denne Sags 1ste Behandling har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag under Nr. 5, der gaar ud paa ordret at optage, hvad der findes i § 6 i Loven af 5te Marts 1845 angaaende Beiforbindelser og Vandafledninger. Jeg har ikke i den foreliggende Lov kunnet finde nogen tilstrækkelig Betræggelse for, at Beboerne inden for et saadant Digeanlæg kunde finde fornøden Sikkerhed for de Bei- og Vandforbindelser, de have haft, før Digeanlægget fandt Sted, og naar et saadant Digeanlæg skal fremmes ved Expropriation over anden Mands Grund, finder jeg det ogsaa nødvendigt, at Landvesenskommissionen, naar en saadan tilkalbes, ogsaa her tager samme Gen- slyn, som den har at tage, naar den skal exproprie- re i Anledning af et Jernbaneanlæg. For at opnaa dette Formaal har jeg, som sagt, optaget Bestemmelser omtrent ordret efter Loven af 5te Marts 1845, og jeg vil haade, at den høitærede Indenrigsminister ikke har Noget at indvende imod mit Forslag.

Clausen: Jeg skal kortelig tillade mig at anbefale det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 4, og jeg kan tillige henholde mig til den Motivering, der allerede er fremkommet af de andre Forslag, da det af dem fremgaar, at man nærmest har tilsigtet at udvide Retten til at faae Materiale til et Diges Udbedring og Vedligeholdelse. I Lovforslagets § 1 siges der, at Enhver kan tilpligtes at taale Anlæg eller Udvidelse af et Dige paa den ham tilhørende Grund; der kan altsaa til et saadant Anlæg exproprie- res Jord, men efter selve Lovforslaget kan der ikke faas Materiale fra andre end de beskyttede Jorder, og det er denne Mangel, man har troet at kunne afhjælpe ved disse Endringsforslag. Det arede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) har nylig anbefalet det Forslag, han har stillet under Nr. 2. Det vil jeg, at dette Forslag gaar lidt videre end det, jeg har stillet, idet der dert